

॥ ६ ॥ यशःख्यातिः सत्यंयथार्थभाषणं दमोबाह्येन्द्रियजयः शौचं द्विविधं मृज्जलादिना बाह्यं कामक्रोधादिराहित्यादांतरं आर्जवं अवक्रता मार्दवमिति पाठे अकूरता ह्रीरकार्यप्रवृत्तिवारकश्चेतोवृत्तिविशेषः
अचापलं मनसःस्थैर्यं दानं प्रसिद्धं तपःस्वधर्माचरणं ब्रह्मचर्यमुपस्थानियहः तनवः शरीराणि ॥ ७ ॥ अहिंसा वाङ्मनःशरीरैः परपीडावर्जनं समतामानापमानादिष्ववैषम्यं शांतिश्चित्तनियहः तपःकच्छ
चांद्रायणादि शौचं व्याख्यातं अमत्सरः परगुणानृद्व्यासंतापः मत्सरस्तदभावः द्वाराणि धर्मप्राप्तिमुखानि ॥ ८ ॥ दिष्ट्यापंचसुरक्तोसि पंचस्वात्मदर्शनसाधनेषु शांतोदांत उपरतस्ति तिष्ठुः समाहितो भूत्वात्म
न्येवात्मानं पश्यतीति श्रुत्युक्तेषु शमादिषु दिष्ट्या पूर्वपुण्यवशात् सुरक्तोसि तस्य फलं च षट्पदी जयः पद्यते प्राप्नुवन्ति देहिनमिति पदानि षड्धर्मयो यो शनायापि पासे शोकं मोहं जरां मृत्युमत्येतीति श्रुत्युक्ताः तेषां षण्णां पदा
नां समाहारः षट्पदी सात्वयाजिता तेषु पदेषु द्वे पदे पूर्वजातमात्रस्य ह्यशनापि पासे प्रथमं भवतः द्वे मध्ये शोकमोहौ शोक इष्टवियोगजश्चित्तस्य संतापः मोहोऽतितापेन कार्याकार्यप्रतिसंधानशून्यत्वं एते मध्ये म

यक्ष उवाच अहं ते जनकस्तात धर्मो मृदु पराक्रम ॥ त्वां दिदृक्षुरनुप्राप्तो विद्धि मां भरतर्षभ ॥ ६ ॥ यशः सत्यं दमः शौचमार्जवं ह्रीरचापलं ॥ दानं तपो ब्रह्मचर्य
मित्येतास्तनवो मम ॥ ७ ॥ अहिंसा समता शांतिस्तपः शौचममत्सरः ॥ द्वाराण्येतानि मे विद्धि प्रियो त्यसि स दामम ॥ ८ ॥ दिष्ट्यापंचसुरक्तोसि दिष्ट्या ते षट्प
दी जिता ॥ द्वे पूर्वमध्यमे द्वे च द्वे चांते सां परायिके ॥ ९ ॥ धर्मो ह्यमिति भद्रं ते जिज्ञासुस्त्वामिहागतः ॥ आनृशं स्येन तुष्टोस्मि वरं दास्यामि ते नघ ॥ १० ॥ वरं वृणीष्व
राजेंद्र दाता त्वस्मितवानघ ॥ ये हि मे पुरुषा भक्तान् तेषामस्ति दुर्गतिः ॥ ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच अरणी सहितं यस्य मृगो ह्यादाय गच्छति ॥ तस्याग्नयो न
लुप्येरन् प्रथमोस्तु वरो मम ॥ १२ ॥ यक्ष उवाच अरणी सहितं त्वस्य ब्राह्मणस्य हतं मया ॥ मृगवेषेण कौंतेय जिज्ञासार्थं तव प्रभो ॥ १३ ॥ वैशंपायन
उवाच ददानीत्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ अन्यं वरय भद्रं ते वरं त्वममरोपम ॥ १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच वर्षाणि द्वादशारण्ये त्रयोदशमुपस्थितं ॥ त
त्र नो नाभिजानीयुर्वसतो मनुजाः क्वचित् ॥ १५ ॥ वैशंपायन उवाच ददानीत्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ भूयश्चाश्वासयामास कौंतेयं सत्यविक्रमं ॥ १६ ॥

ध्यमेव यसि प्राप्तः प्राञ्चस्तु पंचसु महायज्ञेषु कामक्रोधौ लोभमोहौ मदमानौ च षट्पदी षट्पदी समतिक्रम्य मुच्यते नात्र संशय इति व्याचक्रुस्तदध्यात्माधिकाराद् द्वे पूर्वै इति वाक्यशेषा सामंजस्याच्चोपेक्षितं सांपरा
यिके जरा मृत्यु उत्तरे वयस्युपतिष्ठतः द्वे अंते सांपरायिके संपरायः परलोकस्तं प्रति नेतुं मुदिते सांपरायिके ॥ ९ ॥ धर्मो ह्यमिति भद्रं ते अहं धर्मस्तव पितास्मीति स्वरूपप्रकाशनं इति भद्रं ते इत्यनेन इति एव मुक्तप्रकारेण य
शः प्रभृतिभिर्दशभिर्धर्मतनुभिरहिंसादिभिर्धर्मद्वारैश्चोत्पन्नेनाष्टेन शमादिपंचकानुरक्तस्य षट्पदी जयफलं भद्रं कल्याणं मोक्षसुखारव्यमद्वयसच्चिदानंदमात्रं ते तव अस्त्विति शेषः एवं प्रश्नानुवादमुखेन प्रतिपादितां
ब्रह्मविद्यां यशः सत्यं दमः शौचमित्यादि श्लोकत्रयेणोपसंहृत्य आख्यायिका मनुसरति जिज्ञासुस्त्वामिहागत इत्यादिना ॥ १० ॥ ११ ॥ अरणी सहितं अरण्योः समारोपितमग्निं यद्वा अरण्योः सहितं समुदायः
अरणी द्वयमिति यावत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अरण्ये गतानीति शेषः नः अस्मान् ॥ १५ ॥ १६ ॥